

۱۰۰۰۰۰۰۰

دانشکده علوم

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته ریاضی محض (آنالیز)

برد ضربگرها روی جبر باناخ

توسط

مسلم عباسی

استاد راهنما:

دکتر غلامحسین اسلام زاده

مهر ماه ۱۳۸۶

۱۳۸۶ / ۱۷ / ۱

۱ ۵ ۳ ۷ ۳ ۶

به نام خدا

برد ضربگرها روی جبر باناخ

به وسیله‌ی:

مسلم عباسی

پایان نامه:

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی به عنوان بخشی
از فعالیتهای تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

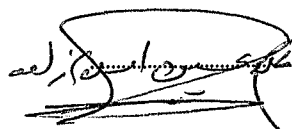
ریاضی محض (آنالیز)

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی شده توسط کمیته پایان نامه با درجه : عالی

دکتر غلامحسین اسلام زاده دانشیار بخش ریاضی (رئیس کمیته)

دکتر بهمن طباطبایی دانشیار بخش ریاضی

دکتر محسن تقوی دانشیار بخش ریاضی

مهرماه ۱۳۸۶

تقدیم به :

ساحت مقدس حضرت ولی عصر (عج)،

پدر، مادر

و

همسر

سپاسگزاری

خدای بزرگ را سپاس که به من توانایی تحصیل و تهذیب در راه خویش را عطا کرد . بر خویش واجب می دانم که مراتب تشکر و قدردانی ویژه خود را از دکتر غلامحسین اسلام زاده ابراز نمایم ، ایشان در تمام طول این دوره تحصیلی راهنمای علم و اخلاقم بوده و هستند . همچنین از اساتید مشاورم آقایان دکتر بهمن طباطبایی و دکتر محسن تقوی به خاطر راهنمایی های بی دریغشان سپاسگذارم .

اکنون که این دوره مهم از زندگی ام را پشت سر می گذارم لازم می دانم از همراهی و دلگرمی برادر و خواهر عزیزم و همچنین دوستان بزرگوار آقایان محمد امیدی ، امیر عسگری ، محسن آزاد بخت ، محمد ویسی ، رسول اکرمی و دیگر دوستانم نیز تشکر نمایم .
همچنین از خانواده محترم جلیلیان به ویژه دوست و برادرم مجید جلیلیان قدردانی می نمایم .

مسلم عباسی

مهر ۱۳۸۶

چکیده

برد ضربگرها روی جبرهای باناخ

به وسیله :

مسلم عباسی

پایان نامه حاضر بر اساس مقاله های

When is the range of multiplier on Banach Algebra closed? Math. Z.
254,(2006),715-72 .

*A characterization of the closed unital ideals of the Fourier Stieljes algebra $B(G)$
of a locally compact amenable group G , J. Funct Anal. , 205, (2003), 90-106.*

نگارش *Ulger A* نوشته شده است .

فرض کنید A یک جبر باناخ با همانی تقریبی کراندار باشد به طوریکه هر ایده آل محض بسته
در A یک ایده آل محض بسته با همانی تقریبی کراندار قرار گیرد . آنگاه ضربگر
 $T : A \longrightarrow A$ دارای برد بسته است اگر و تنها اگر T به حاصلضرب یک ضربگر خود توان و
یک ضربگر معکوس پذیر تجزیه شود . همچنین به بیان نتایجی برای ایده آلهای اصلی برای
برخی جبرهای باناخ می پردازیم .

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	۱- مقدمه.....
۲.....	۱-۱- تاریخچه.....
۵.....	۱-۲- فضای باناخ ، تعاریف و قضایا.....
۱۳.....	۱-۳- جبر باناخ و خواص آن.....
۲۱.....	۱-۴- همانی تقریبی ، $B.A.I$
۲۳.....	۱-۵- ضربگرها.....
۲۶.....	۱-۶- ضرب آرنز و خواص آن.....
۳۰.....	۱-۷- میانگین پذیری.....
۳۳.....	۲- بررسی وجود $B.A.I$ در $T(A)$
۴۵.....	۳- بررسی چگال بودن $T^2(A)$ در $T(A)$
۵۸.....	۴- نتایج حل مسأله اصلی.....
۵۹.....	۴-۱- وجود ایده آل محض در یک جبر.....
۶۸.....	۴-۲- طیف یک ضربگر.....
۷۱.....	مراجع.....

١- مقدمه

۱- مقدمه

۱-۱ تاریخچه

در این پایان نامه ما به اثبات یک قضیه که در ذیل خواهد آمد می پردازیم. این قضیه راجع به نوع خاصی از عملگرها روی جبرهای باناخ است که ضربگر نامیده می شوند. اولین مجموعه منظم که ما درباره ضربگرها و فضایی مقدماتی آنها می شناسیم کتابی است که توسط Larsen از یک مجموعه کنفرانس تهیه شده است [۱۲].

قضیه: " فرض کنید A یک جبر باناخ با $B.A.I$ باشد به طوریکه هر ایده آل محض بسته آن در یک ایده آل محض بسته با $B.A.I$ قرار گیرد. آنگاه ضربگر $T: A \rightarrow A$ دارای برد بسته است اگر و تنها اگر T به حاصلضرب یک ضربگر خود توان و یک ضربگر معکوس پذیر تجزیه شود".

اما اگر T بصورت حاصلضرب یک ضربگر خود توان و یک ضربگر معکوس پذیر باشد آنگاه به وضوح برد T بسته خواهد بود پس در واقع کار ما در این پایان نامه اثبات این مسأله است که تحت عنوان مسأله (M) از آن یاد می کنیم.

مسأله (M) : تحت چه شرایطی ضربگر $T: A \rightarrow A$ با برد بسته را می توان به حاصلضرب یک ضربگر خود توان و یک ضربگر معکوس پذیر تجزیه کرد؟

مسئله (M) در حالت خاص اولین بار توسط بیورلینگ (*Beurling*) در نهمین کنگره ریاضیدانهای اسکاتلندیناوی در سال ۱۹۳۸ در هلسینکی به صورت زیر طرح شد [۳].

اگر G یک گروه آبلی موضعا فشرده و $M(G)$ جبر اندازه هایش باشد، اندازه μ در $M(G)$ را مشخص کنید که برای آن ایده آل $L^1(G) * \mu$ در جبرگروه $L^1(G)$ بسته است.

در اوایل سال ۱۹۷۰ هویت (*Hewitt*) این مسئله را به گلیکسبرگ (*Glicksberg*) پیشنهاد داد و گلیکسبرگ طی یک مقاله [۹] علی رغم اینکه مسئله را حل نکرد ولی تحلیل خوبی از آن ارائه کرد.

این مسئله در حالتهای خاص برای ضربگرها در سال ۱۹۹۲ توسط لارسن و نیومن (*Newmann*) [۱۴] و نیز در سال ۱۹۹۳ توسط لارسن و مبختا (*Mbekhta*) [۱۳] و در سال ۱۹۹۴ توسط اینا (*Aiena*) و لارسن [۱] مورد مطالعه قرار گرفته است. در سال ۲۰۰۰ تمام نتایج مرتبط با این مسئله در کتابی که توسط لارسن و نیومن نوشته شد، جمع آوری گردید [۱۵].

اولگر (*Ulger*) در سالهای ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ مسئله بیورلینگ را برای ضربگرها روی جبرهای باناخ مورد مطالعه قرار داد [۱۹] و [۲۰] و تحت شرایط خاص جوابهایی برای مسئله ارائه نمود. در ژوئن ۲۰۰۶ اولگر طی یک مقاله مفصل به اثبات قضیه ای که در بالا به عنوان مسئله (M) از آن یاد کردیم، پرداخت و این مسئله را برای یک جبر باناخ در حالت کلی حل کرد [۲۱].

اما برای حل این مسئله به بررسی دو مسئله زیر می پردازیم که هر کدام جداگانه در یک فصل این پایان نامه بررسی شده و نهایتاً برای حل مسئله (M) به کار گرفته شده است.

مسئله (A): فرض کنید $T: A \rightarrow A$ یک ضربگر با برد بسته باشد. چه موقع ایده آل

$T(A)$ دارای $B.A.I$ است؟

این مسأله را در فصل دوم این پایان نامه مورد مطالعه قرار می دهیم و ثابت می کنیم برای یک جبر باناخ با $B.A.I$ و ضربگر $T: A \rightarrow A$ با برد بسته $T^2(A)$ در $T(A)$ چگال است اگر و تنها اگر $T^2(A) = T(A)$ اگر و تنها اگر $T(A)$ دارای $B.A.I$ باشد. این مهمترین نتیجه این فصل خواهد بود.

مسأله (B): جبرهای باناخ A با $B.A.I$ را مشخص کنید که در آن ها برای ضربگر $T: A \rightarrow A$ با برد بسته $T^2(A)$ در $T(A)$ چگال باشد.

این مسأله را در فصل سوم بررسی کرده و تحت یک فرض که آن را فرض (H) خواهیم نامید، ثابت می کنیم که برای یک ضربگر A با برد بسته $T^2(A)$ در $T(A)$ چگال خواهد شد. در پایان این فصل مسأله (M) را از حل دو مسأله A و B حل خواهیم کرد.

در فصل آخر این پایان نامه به بیان برخی نتایج که از بررسی این دو مسأله و نتیجه اصلی بدست آمده خواهیم پرداخت.

۲-۱- فضاهای باناخ، تعاریف و قضایا

تعریف ۱-۲-۱: فرض کنید A یک فضای برداری روی میدان F باشد، تابع

$P: A \rightarrow [0, \infty)$ را یک نیم نرم روی A گوئیم هر گاه دارای خواص زیر باشد:

$$۱) P(x+y) \leq P(x) + P(y) \quad \forall x, y \in X$$

$$۲) P(\alpha x) = |\alpha|P(x) \quad \forall \alpha \in F, x \in X$$

و آنرا نرم گوئیم هرگاه:

$$P(x) = 0 \Rightarrow x = 0.$$

تعریف ۲-۲-۱: یک فضای برداری با یک توپولوژی که نسبت به این توپولوژی دو

نگاشت زیر پیوسته باشند را یک فضای برداری توپولوژیک $(T.V.S)$ گوئیم.

$$\begin{array}{ccc} F \times X & \longrightarrow & X \\ (a, x) & \longrightarrow & ax \end{array} \quad , \quad \begin{array}{ccc} X \times X & \longrightarrow & X \\ (x, y) & \longrightarrow & x+y \end{array}$$

تعریف ۳-۲-۱: یک $T.V.S$ که توپولوژی آن با خانواده p از نیم نرمها با شرط

$$\bigcap_{p \in p} \{x : p(x) = 0\} = \{0\}$$

موضعیاً محدب $(L.C.S)$ گوئیم.

تعریف ۴-۲-۱: فرض کنید X یک $L.C.S$ باشد. توپولوژی تعریف شده روی X

بوسیله خانواده $\{P_{x^*} : x^* \in X^*\}$ به طوری که $P_{x^*}(x) = |\langle x, x^* \rangle|$ را

توپولوژی ضعیف روی X گوئیم.

توجه: تور $\{x_i\}_{i \in I}$ در X به طور ضعیف به x_0 همگراست اگر و تنها اگر:

$$\forall x^* \in X^* \quad \langle x_i, x^* \rangle \longrightarrow \langle x_0, x^* \rangle .$$

تعریف ۱-۲-۵: فرض کنید X یک $L.C.S$ باشد. توپولوژی تعریف شده روی X^*

بوسیله خانواده $\{P_x : x \in X\}$ از نیم نرمها که $P_x(x^*) = |\langle x, x^* \rangle|$ را توپولوژی $*$ -ضعیف گوئیم.

توجه: تور $\{x_i^*\}_{i \in I}$ در X^* به طور $*$ -ضعیف همگرا به x^* است هرگاه:

$$\forall x \in X \quad \langle x, x_i^* \rangle \longrightarrow \langle x, x^* \rangle .$$

تعریف ۱-۲-۶: اگر X یک TVS باشد و $A \subseteq X$ و $B \subseteq X^*$ آنگاه:

$$A^\perp = \{x \in X^* : \langle a, x^* \rangle = 0, \forall a \in A\}$$

$${}^\perp B = \{x \in X : \langle x, b^* \rangle = 0, \forall b^* \in B\}$$

تعریف ۱-۲-۷: فرض کنید E یک فضای برداری توپولوژیک باشد. زیر فضای بسته F

از E را در E مکمل دار گوئیم هرگاه زیر فضای بسته G از E موجود باشد که

$$E = F \oplus G$$

تعریف ۱-۲-۸: فرض کنید E یک فضای نرم دار باشد و F یک زیر فضای خطی

بسته از آن باشد، آنگاه F را در E به طور ضعیف مکمل دار گوئیم هرگاه F^\perp در E^*

مکمل دار باشد.

قضیه ۱-۲-۹: اگر F' در E' مکمل دار باشد، آنگاه F' در E' به طور ضعیف مکمل دار است.

برهان: به مرجع شماره [۶] صفحه ۸۲۱ مراجعه کنید.

تعریف ۱-۲-۱۰: فرض کنید F' یک زیر فضای خطی از فضای E' و $\frac{E'}{F'}$ فضای خارج قسمت باشد آنگاه F' دارای هم بعد n در E' است هر گاه $\dim(\frac{E'}{F'}) = n$.

تعریف ۱-۲-۱۱: دو تایی $(A, \|\cdot\|)$ را یک فضای نرم دار گوییم هر گاه A یک فضای برداری و $\|\cdot\|$ یک نرم روی A باشد.

تعریف ۱-۲-۱۲: یک فضای نرم دار که نسبت به نرمش کامل باشد را یک فضای باناخ گوییم.

مثال ۱-۲-۱۳: برای فضای توپولوژیک فشرده X ، $C(X)$ ، فضای همه توابع پیوسته روی X ، با جمع و ضرب نقطه به نقطه و نرم زیر یک فضای باناخ است:

$$\|f\| = \sup \{ |f(x)| : x \in X \} .$$

تعریف ۱-۲-۱۴: فرض کنید G یک گروه موضعاً فشرده باشد، یک اندازه هار چپ روی G یک اندازه رادون غیر صفر μ روی G است که برای هر مجموعه بورل $E \subseteq G$ و $x \in G$

$$\mu(xE) = \mu(E) .$$

مثال ۱-۲-۱۵: فرض کنید G یک گروه توپولوژیک موضعاً فشرده باشد آنگاه $L^1(G)$ ، فضای همه توابع انتگرال پذیر نسبت به اندازه هار روی G ، با نرم زیر یک فضای باناخ است.

$$\|f\|_1 = \int_G |f| d\mu .$$

برهان: به مرجع شماره [۷] صفحه ۱۸۳ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۱۶: اگر X, Y فضاهای باناخ و $T: X \rightarrow Y$ تبدیل خطی باشد آنگاه

گزاره های زیر معادلند:

$$(1) \quad T'(Y^*) \subseteq X^* .$$

(۲) T کراندار است.

(۳) عملگر T به طور ضعیف - ضعیف پیوسته است.

برهان: به مرجع شماره [۵] صفحه ۱۶۷ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۱۷: اگر X, Y فضاهای باناخ و $A, B \in B(X, Y)$ و $\alpha, \beta \in \mathbb{C}$ آنگاه:

$$(\alpha A + \beta B)^* = \alpha A^* + \beta B^* \quad \text{و عملگر } T^*: Y^* \rightarrow X^* \text{ به طور } * \text{- ضعیف - } * \text{- ضعیف}$$

پیوسته است.

برهان: به مرجع شماره [۵] صفحه ۱۶۷ مراجعه کنید.

تعریف ۱-۲-۱۸: فرض کنید X یک فضای برداری باشد. نگاشت خطی $P: X \rightarrow X$

را یک تصویر در X گوئیم اگر $P^2 = P$. یعنی:

$$\forall x \in X \quad PP(x) = x .$$

قضیه ۱-۲-۱۹: فرض کنید P یک تصویر در X باشد که دارای هسته $Ker(P)$ و برد $Ran(P)$ باشد آنگاه شرایط زیر برقرارند:

$$۱) \quad Ran(P) = Ker(I - P) = \{x \in X : P(x) = x\}$$

$$۲) \quad Ker(P) = Ran(I - P)$$

$$۳) \quad Ran(P) \cap Ker(P) = \{0\}, \quad X = Ran(P) \oplus Ker(P) .$$

۴) اگر A, B زیرفضاهای X باشند به طوری که $A \cap B = \{0\}$ و $X = A \oplus B$ آنگاه نگاشت تصویر یکتای P در X وجود دارد که:

$$A = Ran(P), \quad B = Ker(P) .$$

برهان: به مرجع شماره [۱۸] صفحه ۱۲۶ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۲۰: اگر P یک نگاشت تصویر پیوسته در فضای برداری توپولوژیک X باشد آنگاه:

$$X = Ran(P) \oplus Ker(P) \quad (۱)$$

۲) اگر X یک فضای باناخ باشد و اگر $X = A \oplus B$ آنگاه نگاشت تصویر P با برد A و هسته B پیوسته است.

برهان: به مرجع شماره [۱۸] صفحه ۱۲۶ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۲۱: فرض کنید E فضای باناخ باشد. آنگاه برای هر $\Phi \in E^{**}$ تور (x_ν) در E وجود دارد که برای هر ν و $\|\Phi\| \leq \|x_\nu\|$ و $\Phi \rightarrow x_\nu$ در توپولوژی $*$ -ضعیف، در واقع فضای E با توپولوژی $*$ -ضعیف در فضای E^{**} چگال می باشد. یعنی:

$$\overline{E}^* = E^{**}.$$

برهان: به مرجع شماره [۶] صفحه ۸۱۸ مراجعه کنید.

قضیه نگاشت بسته ۱-۲-۲۲: اگر X, Y فضاهای باناخ و $T \in B(X, Y)$ باشد آنگاه حالات زیر معادلند:

(۱) $Ran(T)$ بسته است.

(۲) $Ran(T^*)$ $*$ -ضعیف بسته است.

(۳) $Ran(T)$ نرم بسته است.

برهان: به مرجع شماره [۵] صفحه ۱۶۹ مراجعه کنید.

قضیه برد بسته ۱-۲-۲۳: فرض کنید X, Y فضاهای باناخ و $T: X \rightarrow Y$ عملگر خطی از X به داخل Y باشد آنگاه شرایط زیر معادلند.

(۱) $Ran(T)$ بسته است.

(۲) $Ran(T^*)$ $*$ -ضعیف بسته است.

(۳) نگاشت $T: X \rightarrow Ran(T)$ باز است.

$$\text{Ran}(T^*) = (\text{Ker}(T))^\perp \quad (4)$$

$$(\text{Ran}(T))^\perp = \text{Ker}(T^*) \quad (5)$$

برهان: به مرجع شماره [۱۵] صفحه ۵۴۳ مراجعه کنید.

تعریف ۱-۲-۲۴: نگاشت $T: X \rightarrow Y$ از یک فضای باناخ به فضای باناخ دیگر را بسته گوییم اگر $\{x_n\}$ یک دنباله در X باشد به طوری که $x_n \rightarrow x$ و $T(x_n) \rightarrow y$ و $T(x) = y$.

قضیه ۱-۲-۲۵: فرض کنید X, Y فضاهای باناخ باشند آنگاه نگاشت خطی $T: X \rightarrow Y$ بسته است اگر و تنها اگر پیوسته باشد.

برهان: به مرجع شماره [۵] صفحه ۹۲ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۲۶: اگر P یک تابعک زیر خطی روی فضای برداری V و ρ یک تابعک خطی روی زیر فضای V_0 از V باشد و $|\rho(y)| \leq P(y)$ برای $y \in V_0$ ، آنگاه تابعک خطی ρ روی V وجود دارد به طوری که $|\rho(x)| < P(x)$ برای $x \in V$ و $|\rho(y)| = P(y)$ برای $y \in V_0$.

برهان: به مرجع شماره [۱۱] قضیه ۱-۱-۶ مراجعه کنید.

قضیه ۱-۲-۲۷: اگر Z یک زیر فضای بسته از فضای موضعاً محدب V باشد و $y \in V \setminus Z$ آنگاه تابعک خطی پیوسته ρ روی V وجود دارد به طوری که $\rho(y) \neq 0$ و $f(z) = 0$ $\forall z \in Z$.

برهان : به مرجع شماره [۱۱] قضیه ۱-۲-۱۳ مراجعه کنید .

قضیه ۱-۲-۲۸ : اگر X یک فضای باناخ و $T : X \longrightarrow X$ یک عملگر خطی پیوسته با

برد بسته باشد آنگاه حالات زیر معادلند:

۱) $Ker(T^2) = Ker(T)$

۲) $\overline{T^*(X^*) + Ker(T^*)} = X^*$

۳) $\overline{T^{*2}(X^*)} = T^*(X^*)$.

برهان : به مرجع شماره [۲۰] قضیه ۳-۲ مراجعه کنید .

۱-۳- جبرهای باناخ و خواص آنها

تعریف ۱-۳-۱: فضای برداری A روی میدان مختلط F با یک ضرب که در شرایط زیر

صدق می کند را یک جبر می گوئیم:

$$۱) (x + y)z = xz + yz$$

$$۲) x(y + z) = xy + xz$$

$$۳) x(yz) = (xy)z$$

$$۴) \lambda(xy) = (\lambda x)y = x(\lambda y) .$$

تعریف ۱-۳-۲: جبر A با نرم $\|\cdot\|$ را که در شرط $\|xy\| \leq \|x\|\|y\|$ صدق می کند را یک

$$\forall x, y \in A$$

جبر نرم دار گوئیم.

تعریف ۱-۳-۳: یک جبر نرم دار که نسبت به نرم، یک فضای باناخ باشد را یک جبر

باناخ گوئیم.

مثال ۱-۳-۴: فرض کنید X یک فضای فشرده باشد آنگاه $C(X)$ ، فضای همه توابع

$f: X \rightarrow C$ ، با جمع و ضرب نقطه ای و نرم تعریف شده یک جبر باناخ است:

$$۱) (fg)(x) = f(x)g(x) \quad \forall x \in X$$

$$۲) (f + g)(x) = f(x) + g(x)$$